

LIITE 7 – Majvik

Ote MALU-raportista:

5. Majvik

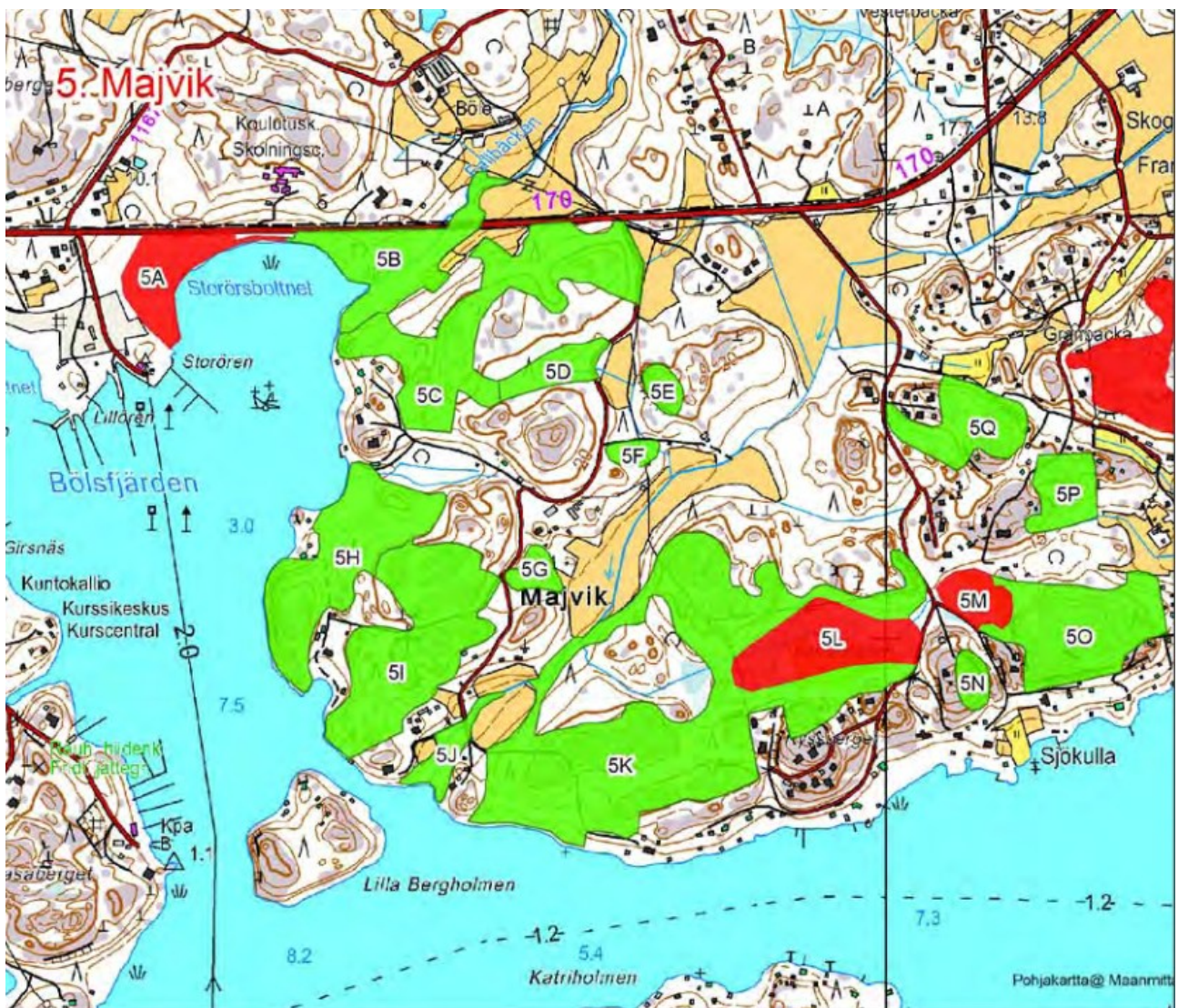
Kunta:

Sipoo

Karttalehti: 2043 07, 2043 10

Kuvaus:

Majvikin alueella on niin runsaasti luonnontilaisia, luonnontilaisen kaltaisia tai muuten biologisesti erityisen arvokkaita metsiä, että ne muodostavat yhdessä valtakunnallisestikin arvokkaan kokonaisuuden. Näiden ulkopuolelle jäävät metsät ovat olleet enemmän tai vähemmän aktiivisessa talouskäytössä, metsän iän vaihdellessa nuoresta kasvatusmetsästä iäkkääseen metsään. Huomattava osa talouskäytössäkin olleista metsistä on pohjaltaan lehtoa ja lehtomaista kangasta, lopun edustaessa lähinnä tuoretta kangasta ja yksittäisiä kalliokumpareita. Majvikin alueella on myös niittyjä, joiden laidunnus on päätynyt muutamia vuosia sitten. Eri osa-alueet (A.–Q.) on kuvattu erikseen.

A. (2) Storörsbottnetin länsirannalla, Porvoontiehen asti on laajahko ruokoluhta, (2) pohjoisreunassa kapea vyö tervaleppävaltaista kosteaa lehtoa.

B. (1) osa-alueen pohjoisosassa maantiehen rajoittuva, puustoltaan iäkäs kuusivaltainen (sekapuuna koivua ja mäntyä) lehtorinne. Yläosa kuivaa lehtoa, keskiosassa tuoretta lehtoa. Rantavyöhyke ja puron ympäristö on tulvavaikutteista, runsaslahopuustoista kosteaa lehtoa ja lehtokorpea. Tervaleppävaltaisessa puustossa sekapuuna harmaaleppää ja tuomea (METSO-luokka I). (2) Merenpuoleisessa reunassa pienialaisesti tervaleppäluhtaa, tästä merelle päin ruokoluhtaa. Pintapuolisessa selvityksessä todettiin näsiä, ranta-alpi, mesiangervo, suoputki, punakoiso, korpiorvokki, rönsyleinikki, hiirenporras, korpikaisla, kurjenmiekkä. Runsaasti tikkojen syönnöksiä lahopuilla.

C. (1) Porvoontien eteläpuolella esiintyy tuoreen lehdon ja lehtomaisen kankaan mosaiikkia; puustossa iäkästä ja järeää kuusta, koivua ja haapaa (METSO-luokka I-II). Kasvistossa mm. taikinamarja, koiranheisi ja kullero. Itäpuolella runsaslahopuustoista tuoreen kankaan iäkästä sekametsää (kuusi, mänty, koivu) (METSO-luokka I) sekä (2) etelämpänä pienialaisesti keskirehevää korpea. Ylärinteessä kallion reunassa järeä metsälehmus. (1) Merenlahden rannan asutuksesta itään ja koilliseen tavataan luonnontilaisen kaltaista, varttunutta lehtomaisen kankaan sekametsää, jossa on runsaasti lahopuuta (METSO I). Tästä pohjoiseen ja itään on kallioista, erirakenteista tuoreen kankaan metsää, jossa runsaasti lahopuuta (METSO I) sekä järeäpuustoista, kuusivaltaista (sekapuuna koivua ja haapaa) lehtomaista kangasta ja tuoretta lehtoa, jossa edelleen paljon lahopuuta (METSO 1).

D. (1) Osa-alueen B eteläosan itäpuolella, kalliokumpareen pohjoispuolella kasvaa iäkäspuustoista, kuusivaltaista tuoretta lehtoa (METSO II), (2) länsiosassa myös lehtokorpea (METSO I).

E. (1) Majvikintien itäpuolella, pellon takana on laikku luonnontilaisen kaltaista kalliometsää.

F. (1) Etelään päin mentäessä on Majvikintien itäpuolella, sivutien eteläpuolella kosteaa lehtoa (METSO-luokka I), jossa lehtipuuvaltainen sekapuusto.

G. (1) Kosteaa saniaislehtoa (METSO I). Puustossa tervaleppää, raitaa, tuomea; alikasvoksessa pähkinäpensasta ja vaahteraa.

H. (1) Pohjoisnurkassa ryhmä suuria saarnia, niiden eteläpuolella laikku meren rantaan rajoittuvaa, tervaleppävaltaista lehtokorpea. (2) Muutoin rantaan rajoittuva alue on pääosin äskettäin laidunkäytöstä jäänyttä niittyä, joka itään päin mentäessä vaihtuu kalliokumpareen pohjoispuolella metsälaitumeksi. (1) Kumpareen länteen avautuvan jyrkänteen alla metsälaidun vaihtuu jalopuuvaltaiseksi (vaahteraa) ja lahopuustoiseksi. Laitumien eteläpuolella jalopuita (muutama vaahtera ja tammi, loput metsälehmusta) kasvaa runsaasti sekapuuna kuusivaltaisessa sekametsässä. Osa metsälehmuksista on erittäin kookkaita ja järeitä. Lehmusalue jatkuu jotakuinkin yhtenäisenä kohteen eteläosan suuren kalliomäen itärinteelle asti; maapohja vaihtelee lehdosta tuoreeseen kankaaseen; niemenkärjen mökkien itäpuolisen notkon lehdossa kasvaa lehmusten lisäksi myös poikkeuksellisen kookkaita raitoja. Kaikkiaan jalopuualueella on arviolta noin 100 kpl rinnankorkeusläpimitaltaan yli seitsemäsenttistä jalopuuta – kyseessä on luonnonsuojelulain mukainen jalopuumetsä. Kohteen eteläosan korkea, jyrkästi mereen putoava kalliomäki kasvaa vanhaa, erittäin runsaslahopuustoista (kelot, maapuut) kalliomännikköä (METSO I), jonka reunoilla kalliokasvillisuus on varsin rehevää. Kalliolla mm. isomaksaruohoa ja haisukurjenpolvea.

I. (1) Erittäin jyrkkäpiirteisten kalliomäkien luonnontilaisia, vanhoja, mäntyvaltaisia kalliometsiä (METSO-luokka I) sekä iäkkäitä, erirakenteisia, luonnontilaisen kaltaisia, lahopuustoisia tuoreen ja lehtomaisen kankaan mäntyvaltaisia (sekapuuna koivua, haapaa ja erittäin järeää kuusta) metsiä (METSO I). Eteläosassa jonkin verran jalopuita.

J. (1) Puronvarren lehtipuuvaltaista tuoretta ja kosteaa lehtoa (METSO I).

K. (1) Eteläosassa merenrannan runsalahopuustoista, kosteaa ja tuoretta lehtoa (METSO I); iäkkäässä puustossa koivua, kuusta, tervaleppää ja mäntyä. Tämän pohjoispuolella metsä muuttuu iäkkääksi, valtaosin luonnontilaisen kaltaiseksi lehtomaisen kankaan sekametsäksi, jonka luoteisosaa on kauan sitten harvennettu. Tien pohjoispuolella peltoon rajoittuva alue on puustoltaan iäkstä, kuusivaltaista (sekapuuna koivua, järeää haapaa) lehtoa, jossa lahopuuta on kymmeniä kuutioita/ha (METSU-luokka I). Lehto jatkuu samankaltaisena luoteeseen puron luonnontilaisen koskijakson ympärillä; (2) ylemmän pellon kaakkoisreunassa se muuttuu puustoltaan nuoreksi ja lehtipuuvallaiseksi; lehtopensaita (enimmäkseen taikinamarjaa) on runsaasti (METSU II). (1) Kohteen eteläosassa mökkitoittien pohjoispuolinen alue koostuu luonnontilaisen kaltaisista, vanhapuustoisista kalliometsäalueista sekä niiden väliin jäävistä notkoista, joissa on sekä iäkstä, järeää kuusi-koivuvaltaista (sekapuuna järeää mäntyä ja haapaa) lahopuustoista sekametsää (METSU I) että (2) luonnontilaisia kangas- ja mustikkakorpia (sekapuuna myös tervaleppää). (1) Kohteen pohjoisosassa sähkölinjan länsi- ja eteläpuolinen alue on varttunutta, erittäin runsalahopuustoista kuusi-koivuvaltaista (sekapuuna mäntyä ja haapaa) metsää (METSU I); pohjoiskärjessä on metsälehmuryhmä, jossa on 21 kpl rinnankorkeushalkaisijaltaan yli seitsemänsenttistä runkoa, eli kyseessä on luonnonsuojelulain mukainen jalopuumetsä. (1) Sähkölinjan itä-pohjoispuolella on mäntyvaltaista, luonnontilaista kalliometsää (jopa 350 v. vanhoja mäntyjä). Katrimossenin etelä- ja pohjoispuolella on vanhaa, mäntyvaltaista, osin kallioista metsää (METSU-luokka I-II).